NOORD-BRABANDER.

Diversa verum Quis vetat? — HORATIUS.

NOMMER 80 — 'S BOSCH. — DINGSDAG, 5 JULIJ 1831.

Polen.

WARSCHAU, 23 *Juny.*

De *Staats-Courant* meldt heden het volgende: Naar het verhaal van verscheidene personen, die uit de omstreken van Zelechow zijn aangekomen, is de kanonnade, welke men den 19 aldaar gehoord heeft, van de brigade van den generaal *Turno* voortgekomen, die, zegt men, de achterhoede van den russischen generaal *Rüdiger* over de Wieprz teruggeslagen heeft. Volgens tijdingen uit Kozienice, zou den 20 tusschen laatstgemelden generaal en het korps van den generaal *Romaniro* in de omstreken van Okrzeja en Lijsobijki een gevecht voorgevallen zijn; waarbij de Russen 1000 gevangenen en 8 kanonnen zouden verloren hebben. De Russen hebben Wijszogrond en Plock weder verlaten; men zegt, dat zij bij Dorbzijn bijeentrekken, om den overtogt over de Weischsel aldaar te bewerkstelligen. [illegible] de troepen onzer armée Siedlce weder verlaten [illegible] den 20 weder Russische piketten binnengerukt.

Engeland.

LONDEN 29 *Juny.*

Sir *James Graham*, eerste lord van de admiraliteit, heeft eergisteren in het huis der gemeenten verklaard, dat de groote vloot, thans te Spithead verzameld, aldaar vereenigd was niet met eenig vijandelijk oogmerk, maar alleen om gedurende dezen zomer evolutien te maken. Ook heeft hij verzekerd, dat de gevraagde transportschepen alleen voor den quarantein-dienst bestemd waren.

De heer *William Marsden*, die tot 1807 secretaris van de admiraliteit is geweest en als zoodanig een jaargeld van 1500 pond sterlings trekt, heeft aan den minister van finantien geschreven, dat hij ten behoeve der natie afstand doet van dit pensioen.

De aanneming van de kroon van Belgie door prins *Leopold* heeft aan de beurs weinig invloed gehad, dewijl men er van gevoelen is, dat de belgische verschillen nog ver van geëindigd zijn, en dat er steeds veel gevaar bestaat, dat alle schikkingen, tot heden daaromtrent gemaakt, door eene verandering van zaken in Frankrijk omvergeworpen kunnen worden.

Frankrijk.

PARIJS, 29 *Junij.*

Men leest in het *Journal des Debats* het volgende:

»Heden ten vijf ure is een koerier uit Petersburg aangekomen, en brengt het antwoord mede op de pogingen, die het fransch gouvernement gedaan heeft, om het bloedstorten in Polen tegen te houden, alles doet hopen dat eene zoo belangrijke onderhandeling gevolgen zal medeslepen, waarover zich de staatkunde en de menschheid gelijkelijk zullen kunnen geluk wenschen.

De *Moniteur* herhaalt heden morgen dezelfde tijding, welke hij uit het ministerieel avondblad heeft overgenomen.»

— De comitaten van Hongarijen zetten hunne edele en grootmoedige tusschenkomst in de zaken van Polen bij het Oostenrijksche gouvernement voort; er zijn wederom nieuwe en meer krachtige verzoeken aan den Keizer gedaan.

— Men schrft uit Toulon het volgende:

»Er bestaan in de stad Algiers:

»Huizen aan het domein toebehoorende 358; aan de moskeën en aan Mecca behoorende 828; totaal 1,186.

»*Winkels* aan het domein, 402; aan de moskeën, enz, 304; totaal 706.

»*Magazynen* aan het domein, 198; aan de moskeën, enz., 223; totaal 421; algemeen totaal 2,321.

»Er zijn daarenboven een aantal huizen, winkels en magazijnen, aan de Moren toebehoorende, ten bedrage van 4,531.

»Bijna al deze eigendommen zijn te huur of te koop.

»In de ommestreken van Algiers en in eenen kring van drie of vier mijlen, tusschen Arateh, Masafran, de vlakte van Mitidjah en de zee, zijn vele duizende landhuizen, bijna alle onbewoond en te koop. De landerijen, tot deze huizen behoorende verschillen, wat de grootte betreft, van 10 tot 50 morgen, sommige hebben meer, en zeer weinige minder dan tien. Zij worden beplant met wijnranken, olijfboomen, oranje-boomen, citroen-boomen, granaat-boomen, borst-bezienboomen en andere europesche boomen.

»Tot dusverre is de prijs dezer landerijen nog niet boven de 10 of 12 franken rente per morgen geweest.

»Zij stonden tijdens de aankomst van het fransche leger in volle vrucht.

»De landerijen der vlakte van Mitidjah zijn van eenen minder hoogen prijs, ofschoon zij van eene betere hoedanigheid zijn; zij hebben per morgen nog geen drie franken rente te boven gegaan, maar men moet in het oog houden, dat men dáár, zoo als op de kusten van Algiers, geene huizen van woning en verzending vind.

»Om de landerijen te bebouwen gebruikt men muilezels en ossen, en deze laatsten bij voorkeur.

»De waarde van eenen muilezel is van 120 tot 150 franken, en die van eenen os, welke voor het werk geschikt is, van 60 tot 70 franken.

»De personen, welke zich naar Algiers willen laten overvoeren, moeten bij voorkeur den herfst kiezen en aldaar in den loop van de maand october aankomen, als wanneer de werkzaamheden van den landbouw eenen aanvang nemen.

»Men bezaait de koornlanden en die tot andere vruchten geschikt zijn tot op het einde van januarij, en begint den oogst op het einde van mei.

»Men moet zich in Europa voorzien van alle werktuigen, die overeenkomstig zijn met de soort van landbouw, waaraan men zich wil overgeven, want het land is daarvan niet voorzien. Het is nuttig, dat de bouwlieden weten, dat zij bij hunne aankomst, van eenige middelen van bestaan, voor vele maanden moeten voorzien zijn, om te wachten, dat de oude of nieuwe eigenaars hunne goederen in aanbesteding brengen.

»De prijs van het dagloon is 75 tot 90 centimes.

»De hectoliter koorn kost in een gewoon jaar 6 à 7 franken.

»Het rundvleesch wordt verkocht voor 10 à 12 centimes het pond.

»Ofschoon men alle veiligheid geniet in de woningen, welke door de linie onzer posten gedekt zijn, is het echter raadzaam dat ieder man van een goed schietgeweer voorzien zij, om bij gelegenheid aan de handhaving der orde en de algemeene verdediging het zijne te kunnen toebrengen.

»De mannen, die op het zekerste op werk kunnen hopen, zijn de arbeiders, zoo als smeden, wagenwakers, en vervolgens de timmerlieden, metselaars, enz.

»De plaatselijke autoriteiten zullen waarschijnlijk niet in gebreke blijven van maatregelen te nemen, om, ingeval van nood, aan de ongenoegzaamheid der herbergen te hulp te komen, tot dat de aankomenden op de gestichten kunnen worden gezonden, tot welke zij zullen moeten behooren.

»Op het verzoek van den generaal *Chauzel* heeft de minister van oorlog besloten, dat de overvaart *gratis*, op de schepen van den staat zou worden verleend aan de landbouwers, die, tot dat einde een verzoek, met een certificaat van goed zedelijk gedrag, door het plaatselijk gezag afgegeven, aan den minister van oorlog moeten indienen.

»Het vertrek der schepen heeft plaats op den 20 en 30 van elke maand.»

Belgie.

BRUSSEL, 29 *Juny.*

Zitting van het nationaal congres van den 28 Juny.

De heer *de Raikem* fungeerde als vice-president.

De minister van binnenlandsche zaken dient twee ontwerpen van wet in, de eerste betrekkelijk de vergaderingen der provinciale staten en de tweede opzigtelijk de provinciale organisatie.

De heer *Lebeau*, minister van buitenlandsche zaken, treedt, gedurende de lezing van het tweede ontwerp, ter vergaderzaal binnen en kondigt aan, dat hij een rapport aan de vergadering te doen heeft, maar verlangt, dat de van Londen teruggekomen deputatie allereerst haar rapport zal uitbrengen, met het opstellen waarvan zij zich op dit oogenblik bezig houdt.

De president zegt, dat, daar het ontwerp van wet omtrent het zout nog niet gedrukt is, de deliberatien over dat ontwerp voorreerst van de orde van den dag geschrapt is.

De minister van binnelandsche zaken voleindigt zijne lezing der opgemelde beide concept-wetten, welke gedrukt en aan de leden rondgedeeld zullen worden.

Gedurende eenige debatten was een groot aantal der leden van de Londensche deputatie, onder anderen ook de president van het congres, de heer *de Gerlache*, ter vergadering verschenen. — Laatstgemelde beklom de tribune en sprak, onder de grootste stilte, als volgt:

«Mijne heeren! Gaarne zoude ik eenige oogenblikken tijds gewenscht hebben, om mijne gedachten bij een te zamelen, ten einde u een volledig verslag wegens onze onderhandelingen te kunnen geven, maar een zeer natuurlijk ongeduld doet mij besluiten, om u slechts de stukken, waarvan wij overbrengers zijn, mede te deelen.

»Wij zijn eerst op den 26, des avonds tusschen 9 en 10 ure, op eene officiele wijze bij prins *Leopold* ontvangen geworden, aan welken wij de plegtige akte van den 4 junij hebben aangeboden. Alvorens u het antwoord mede te deelen, dat prins *Leopold* zoo aan de deputatie als op den brief van den regent heeft gegeven, heb ik de eer u te berigten, dat Z. K. H. prins *Leopold* de kroon aanneemt, in geval de voorstellen der conferentie, welke het gouvernement u zal mededeelen, door u worden aangenomen. Wij hebben naauwlijks kennis van die voorstellen kunnen nemen, welke eerst in den avond van eergisteren (26) geteekend zijn geworden.

»Indien de naar Londen afgevaardigden u onwetend hebben gelaten van hetgeen er voorviel, zoo is de oorzaak daarvan, dat de deputatie zelve zich, tot op het laatste oogenblik, in de grootste verlegenheid bevonden heeft.

»De eenige daadzaak, die wij, hetzij aan eenige leden van het congres of aan onze vrienden hebben kunnen mededeelen, was, dat prins *Leopold*, welke met de beminnelijkste en tevens achtingswaardigste hoedanigheden begaafd is, den levendigsten wensch heeft aan den dag gelegd, om aan het verlangen der Belgen te voldoen en in hunne zaak het hoogste belang stelt. Alle leden der deputatie zijn het, op dat stuk, volkomen eens.»

Nu las de heer *de Gerlache* de aanspraak voor, die hij, als president der deputatie, aan den prins van *Saksen Coburg* gedaan had, en waarvan de hoofdzakelijke inhoud aldus luidt:

«Monseigneur! de Belgische revolutie is eene vervulde daadzaak, welke erkend geworden is door de vijf groote Mogendheden, die begrepen hebben, dat Belgie zich afgescheiden heeft van een volk, waarmede het in weerwil van zich zelven vermengd is geworden. De Belgen hebben, zich constituerende, eene orde van zaken willen daarstellen, welke in zamenhang was met eene, door eenen hardnekkigen kampstrijd, veroverde vrijheid, en hebben, zich eenen souverein kiezende, genoegzaam den wensch aan den dag gelegd, om met alle krachten, tot de handhaving van den algemeenen vrede mede te werken.

»Het is een zeldzaam, schoon schouwspel, de eenstemmigheid te zien van vier millioen menschen, de kroon aan eenen verre van hen geboren vorst aanbiedende. Uwe koninkl. hoogheid is waardig deze keuze te beantwoorden. Hoogstdezelve heeft niet alleen het noodlot van één volk in de hand, maar ook nog het onderpand voor den vrede. Gij zult, edele prins, tot dank voor het grootmoedig besluit, dat gij zult nemen, roem oogsten, benevens de zegeningen van een goed en braaf volk, getrouwelijk gehecht aan zijne vorsten, zoo lang deze het verdrag, dat hen aan hetzelve verbindt, naleven, en eene aan het laatste nageslacht dierbare nagedachtenis achterlaten.»

De president had hierna den prins het decreet van den 4 junij, waarbij het congres hem als koning van Belgie proclameert, overhandigd.

De brief van den prins van *Saksen-Coburg* aan den Regent, welke de heer *de Gerlache* daarop voorlas, was van den navolgenden inhoud:

MIJNHEER DE REGENT!

Met een opregt genoegen heb ik den brief ontvangen, dien gij mij onder de dagteekening van den 6 junij hebt geschreven. De omstandigheden, welke mijn antwoord vertraagd hebben, zijn te zeer bekend, dan dat ik deswegens in eenige uitlegging behoef te treden. Hoedanig ook de uitslag der staatsgebeurtenissen betrekkelijk mij zelven wezen moge, zoo heeft het vleijend vertrouwen, dat gij in mij gesteld hebt, mij den pligt opgelegd, om alle pogingen, die in mijne magt geweest zijn, aan te wenden, ten einde bij te dragen tot het aan een goed einde brengen van eene onderhandeling, van zulk een onbegrensd belang voor het bestaan van Belgie en misschien voor den vrede van Europa.

De vorm, waarin het aannemen der kroon door mij geschiedt, mij niet veroorloovende, om in bijzonderheden te treden, meen ik hieromtrent eenige ophelderingen te moeten bijvoegen. Zoodra het congres de artikelen zal hebben aangenomen, welke de conferentie te Londen hetzelve voorstelt, zal ik alle zwarigheden als voor mij opgeheven beschouwen en mij dadelijk naar Belgie kunnen begeven.

Thans kan het congres den staat der zaken met een oogopslag overzien. Mogt deszelfs besluit de onafhankelijkheid zijns vaderlands voltooijen en mij daardoor de middelen in handen geven, om, met de waarachtigste verkleefdheid, tot deszelfs welvaart mede te werken.

Ontvang, mijnheer de Regent, de verzekering mijner hoogachting.

Londen, den 26 junij 1831. (*Get.*) LEOPOLD.

Daarna beklom de heer *Lebeau*, minister van buitenlandsche zaken, het spreekgestoelte, en las allereerst het besluit van het congres van den 2 junij, waarbij het gouvernement geautoriseerd wordt, om onderhandelingen te openen, ten einde, door geldelijke opofferingen als anderzins, de kwestien aangaande het grondgebied te beslissen en om deswegens, ten laatste op den 30 junij een verslag te ontvangen, — makende hij hierbij de volgende aanmerking:

«De alzoo bepaalde termijn van den 30 junij heeft mij niet toegeschenen mij de magt te benoemen, om het verslag, waarvan opgemeld besluit spreekt, vroeger in te dienen en ik heb geoordeeld, niet het minste verwijl te moeten veroorzaken in onderhandelingen, welke de toestand des lands zoo dringend vorderen.»

Vervolgens las de minister het mede bekend besluit van den Regent voor, waarbij de heeren *Paul Devaux* en *Nothomb* tot commissarissen bij de londensche conferentie benoemd worden, negotiatien betrekkelijk den afstand van grondgebied en andere territoriale schikkingen, te openen.

Daarna deelde hij aan die commissarissen verleende volmagt mede, zijnde van den volgenden inhoud:

Mijne heeren!

Het nationaal congres heeft, bij een plegtig decreet, Z. K. H. den prins van Saxen-Coburg tot Koning der Belgen benoemd.

Eene door de constituerende en wetgevende vergadering gekozen deputatie heeft zich naar Londen begeven, ten einde den prins de kroon aan te bieden, welke de ontzaggelijke meerderheid der volksvertegenwoordigers, die der algemeene opinie en de wenschen van de natie hem heeft toegekend.

Art. 2 van het decreet van den 2 Junij magtigt het gouvernement tot het openen van onderhandelingen, ten einde, door geldelijke opofferingen, alle kwestien over grondgebied, welke tusschen Belgie en Holland bestaan, uit den weg te ruimen en formele aanbiedingen in dien zin te doen.

De vijf groote mogendheden van Europa, door Uwe Exell. vertegenwoordigd, en te Londen vergaderd, hebben, sedert de maand november, onophoudelijk hunne hulpvaardigheid betoond, op dat de belgische revolutie zonder verder bloedvergieten, door middel eener vriendschappelijke en welwillende bemiddeling, zou geeindigd worden. De conferentie heeft vredelievende wegen geopend, waarop de Belgen hopen, geene hindernissen meer te zullen ontmoeten; ook nog door u, mijne heeren, zullen aan de beide oorlogvoerende mogendheden, de voorstellen worden medegedeeld, welke tot het sluiten van een difinitief traktaat kunnen leiden.

De regent van Belgie heeft dan, op den 4 dezer maand, besloten, de heeren *Paul Devaux*, lid van den nationalen raad en van den raad van ministers, en *Nothomb*, lid van het nationaal congres en secretaris-generaal bij het ministerie van buitenlandsche zaken, tot commissarissen bij de conferentie te benoemen, tot uitvoering van het decreet van het nationaal congres van 2 junij jl.

Ik heb de eer, mijne heeren, u officiele kennis van dat besluit van het opperhoofd van den staat te geven en u. uit te noodigen, om volkomen vertrouwen te stellen in hetgeen de heeren *Devaux* en *Nothomb* u zullen mededeelen, binnen de grenzen der autorisatie, in gezegd decreet van het nationaal congres vervat. Zij zullen alle aanbiedingen van geldelijke opofferingen doen, om het vreedzaam bezit te behouden of te bekomen der betwiste gedeelten van het grondgebied, dat, naar luid der, op den 7 Februarij ll., gedecreteerde constitutie, het koningrijk van Belgie moest uitmaken, en zijn gemagtigd, om, onder nadere ratificatie, deswegens een verdrag te sluiten, indien de belanghebbende partij hun aanbod aanneemt.

Ik verzoek uwe exell., de verzekering mijner hoogachting te willen aannemen.

Brussel den 5 Junij 1831. (get.) LEBEAU.

Aan H. H. Exell. de gezanten van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, te Londen, in conferentie vereenigd.

De kommissarissen hebben onderscheiden bijeenkomsten gehad, zoo met den minister van buitenlandsche zaken van Groot-Brittanje als met onderscheiden leden der conferentie.

Op den 26 hebben zij een verzegeld paket van lord *Palmerston* ontvangen, waarvan zij, op schriftelijk verzoek van dien lord, dadelijk den ontvangst gemeld hebben.

De depêche, door de vertegenwoordigers der vijf groote Mogendheden op de londensche conferentie bijeenvergaderd, aan den heer *Lebeau* gerigt, behelsde de twee volgende stukken:

MIJNHEER!

Wij hebben de eer gehad den brief van den 5 junij, dien de heeren *Devaux* en *Nothomb* ons, namens U hebben ter hand gesteld, te ontvangen, en wij meenen u in antwoord de, hierbijgevoegde artikelen, welke de conferentie van Londen heeft vastgesteld, te moeten toezenden, ten einde aan de beide belanghebbende partijen te worden medegedeeld.

De conferentie zal die artikelen als niet geldig beschouwen, indien het belgische congres dezelve geheel of ten deele verwerpt.

Ontvang, mijnheer, de verzekering onzer onderscheidendste hoogachting.

Londen den 26 junij 1831.

(Geteekend) *Esterhasy*, *Wessemberg*, *Talleyrand*, *Palmerston*, *Bulow*, *Matuzewisce*.

Aan den heer Lebeau *te Brussel.*

De conferentie, bezield met het verlangen om de zwarigheden, welke alnog de beslissing der aangelegenheden van Belgie tegen houden, uit den weg te ruimen, heeft gedacht, dat de volgende artikelen, welke de preliminairen van een vredestractaat zouden uitmaken, tot dat doel zouden kunnen leiden. Zij heeft dien ten gevolge besloten dezelve aan de beide partijen voor te stellen. — (*In ons vorig nommer hebben wy dezelve in het kort en gedeeltelyk medegedeeld. Zie hier dus de nieuwe voorstellen in het geheel.*)

Art. 1. De grenzen van Holland zullen bevatten alle landen, vestingen, steden en plaatsen, welke aan de voormalige republiek der vereenigde provincien in het jaar 1790 toebehoorden.

Art. 2. Belgie zal gevormd worden uit al het overige der landen, welke, bij de tractaten van 1815, de benaming van koningrijk der Nederlanden ontvangen hadden.

Art. 3. De vijf mogendheden zullen hunne goede diensten aanwenden, opdat het *statu quo* in het groot-hertogdom, gedurende den loop der afzonderlijke onderhandeling, welke de souverein van Belgie met Z. M. den Koning der Nederlanden en het Duitsch-Verbond, ten opzigte van genoemd groot-hertogdom zal openen, behouden blijven, welke onderhandeling onderscheiden zal zijn van het vraagstuk, nopens de grensscheidingen tusschen Holland en Belgie.

3. Er wordt verstaan, dat de vesting Luxemburg de vrije gemeenschap met Duitschland zal behouden.

Art. 4. [illegible] bewezen wordt, dat de republiek van de Vereenigde Nederlanden niet uitsluitend de souvereiniteit over de stad Maastricht in het jaar 1790 uitoefende, zullen door de beide partijen maatregelen gezocht worden, om zich, ten dezen opzigte, door eene gepaste schikking, te verstaan.

Art. 5. Daar uit de grondslagen in art. 1 en 2 gelegd, volgen zoude, dat Holland en Belgie enclaveringen over hunne respectieve landen zouden hebben, zullen er in het minnelijke tusschen Holland en Belgie die verruilingen gedaan worden, welke van wederzijdsch voegzaam zouden mogen worden geoordeeld.

Art. 6. De wederzijdsche ontruiming van grondgebied, steden en plaatsen, zal plaats hebben onafhankelijk van de schikkingen omtrent de ruilingen.

Art. 7. Het wordt verstaan, dat de bepalingen der artikelen 108 — 117 ingesloten van de algemeene acte van het congres van Weenen betrekkelijk de vrije vaart op de bevaarbare vloeden en rivieren, welke het hollandsch en belgisch grondgebied doorsnijden, zullen toegepast worden.

De uitvoering van die bepalingen zal binnen den kortst mogelijken tijd geregeld worden.

Het aandeel van Belgie in de Rijnvaart, door de binnenlandsche wateren, tusschen dien vloed en de Schelde, zal het onderwerp eener afzonderlijke onderhandeling tusschen de belanghebbende partijen uitmaken, waaraan de vijf Mogendheden hunne goede diensten leenen zullen.

Het gebruik der kanalen van Gent naar Terneuzen en van de Zuid-Willemsvaart, gedurende het bestaan van het koningrijk der Nederlanden gegraven, zal aan de inwooners der beide landen gemeen zijn, er zal hieromtrent een reglement worden vastgesteld.

De afloop van de wateren der beide Vlaanderen zal op de voegzaamste wijze geregeld worden ten einde de overstroomingen te verhoeden.

Art. 8. Ter uitvoering der voorzegde artikelen 1 en 2, zullen, binnen den kortst mogelijken tijd, hollandsche en belgische commissarissen demarcadeurs in de stad Maastricht bijeenkomen, en overgaan tot de demarcatie der grenzen, welke, overeenkomstig de tot dat einde in art. 1 en 2 vastgestelde beginselen, Holland van Belgie moeten afscheiden.

Dezelfde commissarissen, zullen zich met de door de bevoegde magten der beide landen, volgens art. 5, te doene ruilingen bezig houden.

Art. 9. Belgie zal, binnen de grenzen, zoodanig als die, overeenkomstig de in de tegenwoordige preliminairen vastgestelde grondbeginselen zullen afgebakend worden, eenen voor altoos neutralen staat uitmaken. De vijf Mogendheden waarborgen aan hetzelve, zonder zich in de inwendige regering van Belgie te mengen, deze altoosdurende neutraliteit, alsmede de integriteit en onschendbaarheid van deszelfs grondgebied binnen de in het tegenwoordig artikel vermelde grenzen.

Art. 10. Door eene regtvaardige wederkeerigheid zal Belgie gehouden zijn deze zelfde neutraliteit jegens alle andere staten te onderhouden, en geenen aanslag op derzelver in- of uitwendige rust maken, altoos het regt behoudende, om zich tegen allen buitenlandschen aanval te verdedigen.

Art. 11. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig art. 15 van het tractaat van Parijs, van den 30 mei 1814, bij voortduring eeniglijk een haven van koophandel zijn.

Art. 12. De verdeeling der schulden zal op zoodanige wijze geschieden, dat elk der beide landen het geheel der schulden dragen zal, welke hetzelve oorspronkelijk vóór de vereeniging op de verschillende landen, waaruit het zamengesteld was, had, en die, welke zij gezamenlijk gemaakt hebben, zullen in eene juiste evenredigheid verdeeld worden.

Art. 13. Er zullen onmiddellijk van weerskanten commissarissen-liquidateurs vergaderen; het eerste onderwerp hunner vergadering zal zijn, om de *quota* te bepalen, welke Belgie provisioneel en behoudens de vereffening voor den dienst van een gedeelte der intressen van de in het voorgaande artikel vermelde schulden, zal betalen.

Art. 14. De krijgsgevangenen zullen van weerskanten, veertien dagen na de aanneming dezer artikelen uitgewisseld worden.

Art. 15. De in beide landen gesequestreerde goederen zullen onmiddellijk vrijgegeven worden.

Art. 16. Geen inwoner van de steden, plaatsen en grondgebied, wederzijds ontruimd, zal, wegens voorledene staatkundig gedrag mogen vervolgd of verontrust worden.

Art. 17. De vijf Mogendheden behouden zich voor om hunne goede diensten te verleenen, wanneer die door de belanghebbende partijen zullen worden ingeroepen.

Art. 18. De wederzijds aangenomene artikelen zullen in een definitief tractaat veranderd worden.

(Geteekend) *Esterhazy, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Matuszewicz.*

Voor copie conform, (geteekend) *Palmerston.*

De minister zeide ten slotte: « de kommissarissen hebben insgelijks veelvuldige bijeenkomsten met den prins gehad, maar de bijzonderheden dezer zamenkomsten zullen gevoegelijker medegedeeld kunnen worden in een comite generaal, dat het congres zekerlijk noodig oordeelen zal, [illegible] palen. »

De minister het spreekgestoelte verlaten hebbende, ontstond er eene discussie, of er een comité-generaal zou belegd worden dan niet. Ten slotte werd met eene meerderheid van 77 tegen 65 stemmen, besloten, om, donderdag den 30 junij, Comité-generaal te houden en werd de naaste publieke zitting op vrijdag den 1 julij bepaald.

— In de vergadering van het nationaal congres van den 29 waren 137 leden tegenwoordig; in die zitting is beraadslaagd over het ontwerp van wet om het regt van uitvoer van 10 cents op de steenkolen per 1000 kilogrammen af te schaffen en tevens het regt van uitvoer van de fransche kolen te verminderen, welke wet is aangenomen.

— Bij besluit van den Regent, van den 24 junij, is eene generale kwijtschelding verleend aan alle militairen, die, uithoofde van desertie, om misdaden tegen de subordinatie gevonnist zijn, op voorwaarden dat zij hunne dienstjaren verder moeten uitdienen, en zich dadelijk naar hunne corpsen begeven.

— De *Moniteur* verkondigt, dat drie bataillons van den eersten ban der burgerwacht van Brussel naar de zijde van Antwerpen zouden trekken. De twee bataillons jagers zijn van Gend en Ostende op weg naar Brussel. Te Antwerpen ging de spraak, dat het 9de regement (17de afdeeling) van daar naar de grenzen zoude trekken. Voorts, dat de brusselsche associatie verklaard zou hebben, prins *Leopold* niet anders dan *volstrekt onvoorwaardelijk, purement et simplement*, te willen.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, *4 July.*

Zijne Exc. de baron *van Wessemberg*, Oostenrijksch gezant bij de conferentie, uit Londen, belast met eene zending bij het hof der Nederlanden om te onderhandelen, is in den avond van den 29 junij te 's Hage aangekomen; volgens in omloop zijnde geruchten zou Z. Exc. reeds de residentie verlaten hebben en naar Londen terug gekeerd zijn.

— Het gerucht loopt, dat de staten-generaal weder spoedig zullen worden bijeengeroepen.

— Sedert de laatste gedane bekendmaking is het navolgend octrooi geligt:

Een octrooi, in dato 14 mei 1831, door Z. M. voor den tijd van vijf jaren verleend aan den heer *W. A. van der Vlies*, te Valkenburg, op de uitvinding van het branden van kalk uit oester-schelpen.

— De fransche minister bij ons hof, de heer *Durand de Mareuil*, is van wege het fransche hof, vervangen geworden door een zaakgelastigden, tot welke betrekking de heer *de Larochefoucauld*, tegenwoordige gezantschaps-secretaris, is verheven. De heer *Durand* heeft dienvolgens deze residentie reeds verlaten.

— De vermaarden *Granier* die in de gevangenis te Toulouze opgesloten is in dezelve op den 17 junij overleden, na dat hij gedurende 64 dagen geweigerd had eenig eeten of drinken te gebruiken, zijne laatste oogenblikken zijn schrikkelijk geweest, genegen zijnde eenigen drank te gebruiken, was dit hem onmogelijk, hij heeft ook sinds allen troost van den godsdienst blijven weigeren.

— De Koning van Engeland heeft onlangs vier pairs benoemd waaronder de graaf *de Fingall* behoord, die lid is van den roomsch katolijken godsdienst.

— Berigten van Memel van den 24 Junij, melden, dat de russische veldmaarschalk, graaf *Paskewitsch Erivanski*, die tot opvolger van den veldmaarschalk *Diebitsch* benoemd is, den 21 met de stoomboot aldaar aangekomen is.

— De *Gorinchemsche Courant* van gisteren is ons tot op dit oogenblik niet geworden; het schijnt, dat de redactie het antwoord van den *Noord-Brabander* vreest.

. . . . *den july* 1831.

Zeer verschillend zijn de gevoelens van de leden der tweede kamer van de staten generaal geweest over de nu laatst aangenomen wet betrekkelijk de vrijwillige en verpligte leening; eenige leden van de geringe meerderheid hebben vermeend voor de wet te moeten stemmen om dat daar door geheel of gedeeltelijk in de behoefte zoude kunnen worden voorzien, waar voor de credieten, bij de wet van den 13 junij, tot een bedrag van 87,350,000 gulden zijn toegestaan. Eene groote minderheid heeft zich daar tegen verklaard, waar onder eenige leden, die voor als nog tegen eene verpligte geldleening waren, en daarin niet konden toestemmen, tot zoo lang, op eene andere wijze gelden zouden te bekomen zijn; terwijl andere in tegendeel de weder openstelling der vrijwillige geldleening als onbestaanbaar met de goede trouw beschouwden en strijdig aan de overeenkomst, die met de deelnemers in de geldleening van den 13 april als het ware is aangegaan.

Zonder mij te willen inlaten met de verdediging of de wederlegging van de wederzijds aangevoerde redenen, betrekkelijk de voornoemde nu aangenomen wet, waarover zeer ver zoude kunnen worden uitgeweid en hetwelk alsnu niets meer kan afdoen, zoo aarsel ik evenwel niet voor mijn gevoelen te verklaren, dat de moeijelijkheden om zich uit den drukkenden stand te redden, waarin 's rijks finantien zich thans gewikkeld vinden, alleen aan de bepalingen der wet van den 13 april zijn toeteschrijven, waarvan men de gevolgen waarschijnlijk of niet gekend of niet genoegzaam berekend heeft.

Maar zeer weinig leden hebben bij de deliberatien over die wet in de tweede kamer opgemerkt, dat ingeval de vrijwillige geldleening tot het voorgesteld bedrag van 42 millioenen niet mogte volkomen, dat dan de daarop volgende verpligte leening, die daarbij in zeker opzigt reeds werdt vastgesteld, evenwel tot het volle bedrag van 42 millioenen, het berekend te kort, zoude moeten worden geheven, en wel om redenen der renversalen, die aan de deelnemers moesten worden uitgegeven en die in eene verpligte geldleening als gereede gelden zullen worden aangenomen.

De voorzeggingen van die leden, die de vrijwillige deelneming in de opengestelde geldleening niet alleen aan vaderlandsche liefde wilden hebben toegeschreven, en voorzien hebben dat de winstbejooging zich daar ook mede zoude mengen, hebben zich bewaarheid, want ongeacht de gedane uitnoodigingen; het vooruitzigt eener gedwongene leening, en de voordeelen die oppervlakkig aan de deelnemers waren toegekend, hebben de vrijwillige inschrijvingen niet meer dan 21,101,400 gulden mogen bedragen.

Het belang van degenen, die buiten de zucht van vaderlandsliefde, in de geldleening deel namen, vorderde, dat dezelve niet zoude volkomen en wel om alsdan tot meerder voordeel van de renversalen in de gedwongene leening gebruik te kunnen maken, welke slechts een ten honderd zoude waardig wezen, indien voor een genoegzaam bedrag in de vrijwillige leening was deelgenomen. Zeker zoude het voor het rijk voordeeliger geweest zijn, indien de geldleening in eens weg in plaats van tot zes, tot zeven ten honderd ware geopend; of wel bepaald, dat de schuldbrieven in plaats tot 95 ten honderd tot 90 of 85 ten honderd zouden worden uitgegeven, wanneer ongetwijfeld in beide gevallen de geldleening zoo door buiten als binnenlandsche deelnemers aan het doel zou beantwoord hebben. Dit aanbod zou voor 's rijks kas niet nadeeliger zijn uitgekomen als de bepaling bij art. 4 der wet van den 28 junij waarbij de renversalen, die voor niets zijn uitgegeven, in de weder opengestelde geldleening tot *tien ten honderd* zullen worden aangenomen. Doch meer doelmatig en bij eene eventuële verpligte leening, waartoe het toch eindelijk zal moeten komen, minder drukkend voor de ingezetenen zoude het geweest zijn, indien bij de wet van den 13 junij ware vastgesteld, dat de vrijwillige leening geen voortgang zou gehad hebben, indien in deselve niet tot het volle bedrag, of tot die somme, welke voor de behoeften van het jaar 1831 onvermijdelijk noodzakelijk werd geacht, ware ingeschreven, en dat dan de gedwongene leening dadelijk ingevoerd ware geworden, onder afgifte van schuldbekentenis tegen zes ten honderd, even als bij de vrijwillige leening aan de deelnemers was toegekend.

Deze maatregel zou voor 's rijks kasse zelfs nog voordeeliger zijn uitgekomen, dan, indien de vrijwillige geldleening a 94 ten honderd het beste gevolg had gehad, terwijl de gedwongene deelnemers, in dat geval, op zijn meest 20 ten honderd, zouden hebben kunnen verliezen, en welk verlies bij eene eventuële verpligte leening veel aanzienelijker zal wezen.

Het spreekwoord, gedane zaken hebben geen keer, kan men ook op de onderhavige zaak toepassen. De vrijwillige geldleening heeft aan de verwachting niet beantwoord, en daar er evenwel gelden benoodigd zijn, heeft men op andere maatregelen moeten bedacht worden, deze zijn door den drang der omstandigheden noodzakelijk geworden.

Bij de wet van den 13 april zijn de behoeften van het jaar 1831 berekend op 87,350,000 gulden, tot dekking dezer behoeften zijn, volgens opgave van den minister van financien, bestemd, ongeveer 11,885,000 gulden, welke berekend worden beschikbaar te zijn, uit de verpligte geldleening op de grondbelasting en de daarstelling van schatkist-biljetten, volgens de wet van den 29 november 1830, en alzoo als een voordeelig saldo van het jaar 1830; en ongeveer 34,900,000 gulden, waarop de gewone en buitengewone ontvangsten over dit loopende jaar zijn berekend, zoodat het te kort tusschen de 41 en 42 millioen zal bedragen.

Tot dadelijke voorziening in dit te kort, was, bij de wet van den 2 april, reeds eene gedwongene leening op het personeel bij voorschot gedaan, die 8 millioen heeft kunnen opbrengen, doch vermits de daarvoor afgegeven recepissen in de geldleening van den 13 april en volgende als gereed geld kunnen gebruikt worden, kan dit bedrag tot vinding van het te kort niet berekend worden. De leening van 42 millioen bij de wet van den 13 april was alzoo daarvoor bestemd, en doordien deze slechts de helft heeft opgeleverd, blijft het te kort altijd eene somma van 21 en 22 millioen bedragen, en het is tot voorziening in deze behoefte dat de vrijwillige geldleening bij de wet van den 28 junij weder is opengesteld.

Het is zeker dat het gouvernement veel belang stelt en dat door alle ingezetenen veel belang moet gesteld worden, dat deze geldleening van het beste gevolg mag wezen. Indien de deelneming algemeen is, en in de vrijwillige leening tot dat bedrag wordt ingeschreven, waardoor in de behoeften van het rijk over het loopende jaar kan worden voorzien, dan mag men de hoop voeden, dat de reeds vastgestelde gedwongene leening, welke anders onvermijdelijk zal wezen, onuitgevoerd zal blijven.

Dat een ieder dus raadplege wat, behalve de zucht om tot stijving van 's rijks schatkist iets bijtedragen, zijn belang vordert; bij de wet is daartoe voldoende tijd toegestaan. — Doch vermits het grootste gedeelte der ingezetenen maar weinig met 's rijks finantien bekend zijn, waartoe zij alle alsnu direct belang hebben, zal het voor velen niet onaangenaam wezen, deswege eenige inlichting te ontvangen; dit overzigt heeft dan ook geene andere strekking; indien hetzelve eene plaats in uw geacht dagblad verdient, zal ik bij eene volgende gelegenheid mijne gevoelens nopens de deelneming in de vrijwillige leening, volgens de wet van den 28 junij, [illegible]

[illegible]

BEKENDMAKINGEN.

137. *** KOMMISSIE EN WISSEL KANTOOR TE *TILBURG*.

Wij Ondergeteekenden annonceren, dat wij te *Tilburg* hebben opgerigt een KOMMISSIE- EN WISSEL-KANTOOR, onder de firma van *VAN HAM en COMP.*, en dat wij ons dus belasten met den In- en Verkoop van EFFECTEN, binnen- en buitenlandsche OBLIGATIEN en SCHATKIST-BILLETTEN, met het inkasseren, bezorgen en uitbetalen van WISSELS, COUPONS en BANKBILLETTEN, met het beleggen en uitzetten van GELDEN, met het wisselen en verwisselen van alle MUNTSPECIEN, en voorts met alles, wat dat vak medebrengt. Wij hopen ons met het vertrouwen onzer geëerde Stad- en Landgenooten vereerd te zien, en zullen ons beijveren onze inrigting op den duur te doen bloeijen.

VAN HAM et COMP.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM *den* 2 *July*.

		gebl.
NEDERL. Werkel. Schuld. . . à 2 1/2 pCt.	37 1/2 à 38 1/4	38 1/8
——— Uitgestelde dito.	1/4 à 13/16	
——— Kansbiljetten. . . . . f	13 3/4 à 14 1/4	13 7/8
——— Schatk. bilj., groote.	83 3/4 à 84 1/2	84
——— Dito kleine à f 100	90 1/4 à 92	91 1/2
——— Dito, dito à » 50	à	
——— Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	73 à 73 3/4	73 1/4
——— Vrijwillige Geldleening. » 6 »	81 à 82	
——— Amortisatie-Syndikaat. » 4 1/2 »	61 1/4 à 61 3/4	61 5/8
——— Dito, dito » 3 1/2 »	51 1/4 à 51 3/4	51 1/2
——— Anticipatie-billet. 1831. » 6. »	96 1/4 à 96 3/4	96 1/2
——— Handel-Maatschappij . » 4 »	à	
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek » 3 »	59 3/4 à 60 3/4	60 5/8
——— Certifikaten van dito . » 5 »	à	
RUSLAND. Bij *Hope* en C. . . . » 5 »	88 3/4 à 89 1/2	88 7/8
——— Bij dezelfde 1828 en 29 » » »	88 à 88 1/2	88 1/4
SPANJE. Cert. van insch. gr. boek » » »	à	
———Bijdezelfde te Amsterdam » » »	42 à 42 1/2	42 1/4
ENGELAND. geconsolideerde . . » 3 »	82 1/4 à 82 3/4	82 5/8
NAPELS. Certificaten		

's HERTOGENBOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.